

கலியனும் கண்ணனும்.

(ஸ்ரீகாஞ்சி. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்)

திருமங்கையாழ்வார்க்கும் கண்ணபிரானுக்கும் பல படிகளாலே
ஒற்றுமை உரைக்கப்படுகிறது.

श्लो ॥ सूर्यत्वात्सूचित्वात् अपहृतिकरणात् गोकुलोद्धारकत्वात्
बद्धत्वात् शास्त्रदत्त्वात् पटुजनसहयोगाच्च लक्ष्मीपतित्वात् ।
नीलत्वात् नीतिमार्गच्युतिमतिभजनात् अन्तश्चावतारात्
शत्रुध्वंसोद्भूतत्वात् कलिरिपुमुनिराट् कृष्णतुल्यो विभाति ॥

சூர்யத்வாதுச்சூசிதத்வாது அபஹூதிகரணாது கோகுலோத்தாரகத்வாது
பஹ்தத்வாது ஶாஸ்த்ரதத்வாது பட்டஜனசஹயோகாச்சு லக்ஷ்மீபதித்வாது ।
நீலத்வாது நீதிமார்஑்யுதிமதிபஜனாது அந்தத்சாவதாராது
சத்ருத்வம்ஸோத்பாதத்வாது கலிரிபுமுநிராட் க்ருஷ்ணதுல்யோ விபாதி ॥

ஸூர்யத்வாத் ஸூசிதத்வாத் அபஹூதிகரணாத் கோகுலோத்தாரகத்வாத்
பத்தத்வாத் சாஸ்த்ரதத்வாத்படு ஜநஸஹயோகாச்ச லக்ஷ்மீபதித்வாத்.
நீலத்வாத் நீதிமர்க்கச்யுதி மதிபஜநாத் அந்ததச்சாவதாராத்
சத்ருத்வம்ஸோத்பாதத்வாத் கலிரிபுமுநிராட் க்ருஷ்ணதுல்யோ விபாதி.

இந்தச்லோகத்தினால் கண்ணனுக்கும் கலியனுக்கும் பன்னிரண்டுபடி-
களாலே ஸாம்யம் கிர்வஹித்திருக்கின்றோம். இதுதன்னை ஒவ்வொன்றாக வெடுத்து
உபபாதிப்போமினி.

[ஸூர்யத்வாத்.] ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் கண்ணபிரானுடைய திருவவதாரத்-
தைக் கூறுகின்ற பராசரமஹரிஷி கண்ணனவதரித்தானென்று சொல்லவில்லை;
*ததோகிலஜகத்பத்மபோதாய அச்யுதபாநுநா, தேவகிபூர்வஸந்த்யாயாம் ஆவிர்ப்-
பூதம் மஹாத்மநா* என்கிறச்லோகம் க்ருஷ்ணவதாரத்தைக் கூறுமது. இதில்,
தேவகியாகிற பூர்வஸந்தியையிலே க்ருஷ்ணஸூரீயன் ஆவிர்ப்பவித்தான் என்றது.
இதனால் க்ருஷ்ணன் ஸூர்யனென்னுமிடம் ஶித்தித்தது. கலியனும் ஸூர்யனாகவே
பேசப்பட்டிருப்பதை *கலயாமி கலித்வம்ஸம் கலிம் லோகதிவாகரம்* என்கிற
அவருடைய ஶதுசிபத்யத்தினால் உணரலாம். ஆக இருவரும் ஸூர்யர்களென்னு-
மத்தாலே ஶாம்யம்.

[ஸூசிதத்வாத்] ஶூசிப்பிக்கப்பட்டபடியாலே என்பது இதன் பொருள்.
கண்ணனுடைய அவதாரமும் கலியனுடைய அவதாரமும் இவர்கள் அவதரிப்ப-
தற்கு வெகுநாள் முன்னமே ஶூசிப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. எங்கனே யென்னில்;
கண்ணனுடைய திருத்தாயாரான தேவகிப்பிராட்டி கம்ஸனுக்கு உடன்பிறந்தவள்.
அக்கம்ஸன் தேவகிக்கு மிகச் சிறப்பாக விவாஹமஹோதஸவத்தை நடத்திவைத்-
துப் பரமபீதியுடன் தம்பதிகளை ரதத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்து அதனைத் தானே
ஓட்டிக்கொண்டு போகையில் ஆகாசவாணியொன்று செவிப்பட்டது; 'இத்-
தேவகியின் எட்டாவது குழந்தையினால் உனக்கு ம்ருத்யு விளையும்' என்று. அந்த

வாக்கு அப்படியே பலித்தது. இதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவவதாரம் முன்னமே ஸௌசிதமாயிற்றென்பது விளங்கிற்று. இது போலவே திருமங்கையாழ்வாருடைய திருவவதாரமும் முன்னமே ஸௌசிதமாகியுள்ளது. திருவாய்மொழியில் (5—2—1) *கலியுங் கெடும் கண்டு கொண்மின்* என்கிற பாசுரத்தை ஆகாசவாணி யென்றே கொள்க. தவறாமல் பலிப்பது ஆகாசவாணி. இந்தப் பாசுரமும் தவறாமல் பலித்திருக்கின்றது. ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் “கலியுங் கெடும் போலே ஸௌசிதம்” என்றவிடத்து வியாக்கியானத்தில் மணவாளமாமுனிகள் “இவர் தாம் மயர்வற மதிநலம் பெற்றவராகையாலே *கலியுங்கெடும்* என்று—திருமங்கையாழ்வார் உடையவர்போல்வார் அவதரித்துக் கலியுகள்வபாவமும் கழியுமென்று மேல்வரும் அம்சத்தை தர்சித்து அருளிச்செய்தாப்போலே” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ள திவ்யஸூக்தி இங்கே அநுஸந்தேயம். கண்ணன் கம்ஸவதம் செய்தவன் ; இவ்வாழ்வார் கலியுகள்வதம் செய்தவர்.

[அபஸ்ருதிகரணம்] கண்ணன் கள்வனென்று ப்ரஸித்திபெற்றதுபோல இவ்வாழ்வாரும் கள்ளரென்று ப்ரஸித்திபெற்றவர். ‘வெண்ணெய் களவுசெய்தான், பெண்களைக் களவுசெய்தான்’ என்று ஸ்ரீக்ருஷ்ண சரித்திரங்களிலே வாசிக்கிறோம். இவருடைய சரித்திரத்திலும் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் கோபுர ப்ராகார மண்டபாதி நிர்மாணத்திற்காகப் பலபல களவுகள் செய்த செய்திகளை வாசிக்கின்றோம். ஆக இத்தகையகள்வத்தினாலும் ஸாம்யம்.

[கோகுலோத்தாரகத்வாந்.] *ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே* என்றும், *ஆயர்குலத்தினில் தோன்று மணிவிளக்கை* என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணன் திருவாய்ப்பாடியில் திருவவதரித்துக் கோகுலத்தை உத்தரிப்பித்தமை பிரஸித்தம். இவ்வாழ்வாரும் கோகுலோத்தாரணம் செய்ததுண்டு; எங்கனோ யென்னில்; *ந்ருபசு:* என்று ஆளவந்தாரும் *வ்ருத்த்யா பசர் நரவபு:* என்று மணவாள மாமுனிகளும் அருளிச்செய்தபடி நாமெல்லாரும் பசுக்களேயன்றோ. *ஜ்ஞானேஹீந: பசுபிஸ் ஸமாந:* என்றும் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. ஞானமும் நன்னடத்தையுமொன்று மின்றிக்கே யிருப்பதனால் கோக்களாயிருக்கின்ற நம்முடைய குலத்திலே ஆழ்வார் வந்து அவதரித்து உத்தாரகராயினர்.

[புத்தத்வாந்.] கண்ணன் *மத்துறு கடை வெண்ணெய் களவினி லுரவிடையாப் புண்டு* என்றும் *கண்ணிக் குறுங்கயிற்றூல் கட்டுண்டான்* என்றும் சொல்லுகிறபடியே கட்டுண்டமை ப்ரஸித்தம். இவ்வாழ்வாரும், பகவதாராதனத்திற்காட்டிலும் பரமபாவனமான பாகவதாராதனத்தில் ஊன்றியிருந்தகாலத்தில் தாம் அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய பசுதிப்பொருளுமுட்படச் செல்வம் முழுதையும் செலவிட்டுவர. அச்செய்தியைச் சிலர் சொல்லக்கேட்ட கொற்றவன் கோபங் கொண்டு இவரை ஒரு தேவாலயத்தில் சிறைவைக்கச் செய்தனென்பது இவ்வாழ்வாருடைய சரித்திரத்தில் பிரஸித்தம். ஆக, கட்டுண்டமையினால் இருவர்க்கும் ஸாம்யம்.

[சாஸ்த்ரகத்வாந்.] சேதநர்களுக்கு உஜ்ஜீவநோபாயமான சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்ததனாலே என்று பொருள். கண்ணபிரான் *அறிவினால் குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய, நெறியெல்லாமெடுத்தரைத்த நிறைஞானத் தொருமுர்த்தி* என்கிறபடியே ஸகலார்த்தப்ரகாசகமாய் ஸகலசேதநோஜ்ஜீவநஸாதனமான கீதாசாஸ்த்ரத்தையருளிச்செய்தான். திருமங்கையாழ்வாரும் *நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்காநெடும்பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம், தமிழநன்னூல் துறைகளஞ்சுக்கிலக்கிய மாரணசாரம், பரசமயப்பஞ்சுக்கனலின் பொறி பரகாலன் பணுவல்களே* என்கிறபடியே கீதாசாஸ்த்ரத்திற்காட்டிலும் பரமோத்திருஷ்டமான திவ்யப்ரபந்த

மஹாசாஸ்த்ரத்தை யுபகரித்தருளினார். கண்ணன் தந்த சாஸ்திரத்தை 'கீதோப
நிஷத்து' என்னுமாபோலே இதையும் "பொங்குபுகழ் மங்கையர்கோனிந்த மறையா
யிரம்" என்பார்கள். ஆக, சாஸ்த்ரப்ரதாநத்தாலே இருவர்க்கும் ஸாம்யம் பொருந்தும்.

[7. படுஜநஸஸ்யோகாந்.] கண்ணபிரான் *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு
தளர்நடையிட்டுவருவான்* என்கிறபடியே *கொந்தளமாக்கிப் பரக்கழித்துக்
குறும்பு செய்வானோர்மகனான தான் செய்யும் தீமைகளுக்குத் துணைவராகப் பல
சதுரர்களை உடன் கொண்டிருந்தான். திருமங்கையாழ்வாரும், நீர்மேல் நடப்பான்
நிழலிலொதுங்குவான், தானுதுவான், தோலாவழக்கன் முதலான சதுரர்களைத்
தமது செய்கைகளுக்குத் துணைவராகக் கொண்டிருந்தார்.

[8. லக்ஷ்மீபதித்வாந்.] கண்ணபிரான் ஸாக்ஷாத் காராயணமூர்த்தியாதலால்
லக்ஷ்மீபதியாவன். திருமங்கையாழ்வாரும் லக்ஷ்மீபதியாவார். எங்கனோ யென்னில்;
இவர் வளர்ந்து வருகையில் அந்நாட்டில் அண்ணன்கோயில் என்று வழங்குகின்ற
திருவெள்ளக்குள மென்னுந் திருப்பதியில் மிகச் சிறந்ததொரு தாமரைப் பொய்
கையில் தேவலோகத்து அப்ஸர ஸ்த்ரீகள் பலர் வந்து ஜலக்ரீடைசெய்து செல்ல,
அவர்களுள் திருமாமகனென்பாள் தன் இச்சையால் தெய்வவடிவத்தைவிட்டு
மானுடவடிவங்கொண்டு தனியே குமுதமலர் கொய்து நின்றாளாக, அங்கு அதுஷ்டா
நத்திற்காக வந்த ஒரு வைஷ்ணவ வைத்யன் அவளைக் கண்டு செய்தி விசாரிக்க,
அவள் 'என்னோடு கூடவந்த மாதர்கள் என்கைவிட்டுப் போய்விட்டார்கள், தனி
யிருந்து அலைகின்ற என்கை நீர் பாதுகாத்தருளவேணும்' என்று வேண்டிக்கொள்ள,
மலடனான அம்மருத்துவன் மகிழ்ச்சியோடு அதற்கு உடன்பட்டு அம்மகளைத் தன்
மாளிகைக்கு அழைத்துப்போய் மனையாள் வசம் ஒப்பித்து, குமுதமலர் கொண்டு
நின்றது காரணமாகக் குமுதவல்லியென்று அப்பெண்ணுக்கு நாமமிட்டு வளர்த்து
வருகையில் அக்கன்னிகைக்கு விவாஹத்துக்குரிய பிராயம் வந்தவளவிலே
அவளை வளர்க்கிற அந்த வைத்தியனுக்கு 'மஹா குணவதியான இப் பெண்
னுக்கு ஏற்ற கணவன் உலகத்திலுள்ளோ' என்ற கவலையுண்டாக, அப்பொழுது
அவளுடைய ரூபலாவண்ய ஸௌந்தரியங்களையும் குணதிசயங்களையும் சாரர்கள்
திருமங்கை மன்னனிடம் கொண்டாடிக் கூற, உடனே அவர் அங்கு வந்து அந்த
வைத்தியனிருக்கும் வீட்டிலே புக்கு அவனோடு ஸம்பாஷனை செய்து அப்பெண்
னின் வரலாற்றை வினாவி அதைத் தந்தையார்வாயில் அறிந்த வளவில் 'இவளை
எனக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கவேணும்' என்று அவரை வணங்கிக்கேட்டார்.
அப்போது குமுதவல்லி குறுக்கிட்டு "திருவிஷ்சினை திருமண்காப்பு முதலிய
பஞ்ச ஸம்ஸ்காரமுடைய ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கேயன்றிப் பிறர்க்கு வாழ்க்கைப்பட
மாட்டேன்" என்று தன் உறுதியைத் தெரிவித்தாள். அதுகேட்ட திருமங்கை
மன்னன் உடன் திருநறையூர்க்குச் சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நம்பி
என்னு மெம்பெருமானுடைய திருமுன்பே நின்று பிரார்த்தித்து அப்பிரானிடத்
தில் திருவிஷ்சினை பெற்றுப் பன்னிரண்டு திருமண்காப்புகளும் சாத்திக் கொண்டு
விவாஹார்த்தமாக விரைவில் வந்துசேரக் கண்டு மீண்டும் குமுதவல்லி "நீர்
ஓராண்டளவும் நித்தியமாக ஆபிரத்தெட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து
அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தையும் போனகஞ் செய்த சேஷத்தையும் உட்
கொண்டாலன்றி உம்மை நான் பாணிக்ஈரஹணஞ் செய்து கொள்ளமாட்டேன்"
என்ன, அவளிடத்தில் கொண்ட ஆசையின் கனத்தால் அவர் இவ்வரிய விரதத்
தைச்செய்து முடிப்பதற்கும் உடன்பட்டு அங்கனமே செய்வதாகச் சபதஞ் செய்து
கொடுக்க, அதன்பின் இருவர்க்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. லக்ஷ்மீபதித்வ
மானது பகவானுக்கு அஸாதாரணமாயிருந்தாலும் லக்ஷ்மியின் பெயரைத் தரித்
திருந்த குமுதவல்லித்தாயாருக்குப் பதியென்னுங் காரணத்தினால் ஆழ்வாரும்
லக்ஷ்மீபதியாயினர். ஸ்ரீ வைஷ்ணவலக்ஷ்மிக்குப் பதியென்றுங் கொள்ளலாம்.

[9. நீலந்வாந்.] கண்ணபிரான் *கண்ணென்னுங் கருந்தெய்வம்* என்றும் *கானகமெல்லாந் திரிந்து உன் கரிய திருமேனிவாட* என்றும் சொல்லுகிறபடியே நீலநிறத்தழகார்ந்தவன். திருமங்கையாழ்வாரோவென்னில் நீலென்னுந் திருநாம முடையவர். இராமானுச நூற்றந்தாதியில் “தண்டமிழ் செய்த நீலன் தனக்கு” என்னுமிடத்தில் நீலென்ற சொல்லால் திருமங்கையாழ்வாரே விவகூழித ரென்பதறிக. குருபரம்பராப்பாவத்திலு முள்ளதேயிக,

[10. நீதிமார்க்கச்யுதிமதிபஜநாந்.] கண்ணபிரானுடைய சரித்திரங்களை நோக்கு மிடத்து *மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள் தம்மிடம் புக்குக் கச்சொடுபட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகிலவை கீறி நிச்சலுந் தீமைகள் செய்வாய்* என்றும், *பிறர் மக்களைமையன்மை செய்து தோளாலிட்டவரோடு தினைத்து நீ சொல்லப்படாதன் செய்தாய்* என்றுமுள்ள பாசுரங்களின்படி கொடிய கடிய சேஷ்டிதங்களைச்செய்த விவன் நீதிநெறியில் நின்றும் நழுவினவனல்லவா? என்று நினைப்பதற்கு இலக்கா யிருப்பன் கண்ணபிரான். திருமங்கையாழ்வாரும் அப்படியேயன்றே. இத் தன்மையிலால் ஒரு ஸாம்யம். நீதி நெறியில் நழுவினதாக நினைக்கலாமத்தனை யன்றி உண்மையில் இருவரும் நீதிநெறிவழுவாதவர்களே. நமது ச்லோகத்தில் “நீதிமார்க்கச்யுதிமதிபஜநாத்” என்றது ‘ச்யுதிமதிவிஷயத்வாத்’ என்றபடி. கண்ணபிரானுடைய நீதிநெறிவழுவாமையை வேதாந்த தேசிகன் யாதவாப்யுத யத்தில் (4-54.) *விமோஹநே வல்லவகேஹிநீநாம் நப்ரஹ்மசர்யம் பிபிதே ததீயம், ஸம்பத்ஸ்யதே பாலகஜீவநம் தத்ஸத்யேந யேநைவ ஸதாம் ஸமகூம்.* என்னும் ச்லோகத்திலால் தெளிவித்தார். அதாவது, பாரதப்போரில் அச்வத்தாமா பிரயோ கித்த அபாண்டவாஸ்த்ரத்திலால் உத்தரையின் கருப்பிண்டம் கரிக்கட்டையாக, அப்போது கண்ணபிரான் “யதி மே ப்ரஹ்மசர்யம் ஸ்யாத் ஸத்யஞ்ச மயி திஷ்டதி, அவ்யாஹதம் மமைச்வர்யம் தேந ஜீவது பாலக:” [நான் ப்ரஹ்ம சர்யமும் ஸத்யமும் வழுவாதவனாயிருந்தேனாகில் இது உயிர்பெற்றெழுக.] என்று பலருமறிய ப்ரதிஜ்ஞை செய்து நிறைவேற்றப்பெற்ற கதையிலால் கண்ணன் நீதிநெறிவழுவாதவென்பது விளங்கிற்று. திருமங்கையாழ்வார் நீதிநெறிவழுவாதவரென்பதை பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் *ஜிதபாஹ்யஜிநாதி மணிப்ர திமா அபி வைதிகயந்நிவ ரங்கபுரே, மணிமண்டபவப்ரகணந் விததே பரகாலகவி : ப்ரணமேமஹி தாந்* என்னும் ச்லோகரத்திலால் வெளியிட்டருளினார்.

[11. அந்தந்ச அவதாராந்.] பகவானது விபவாவதாரங்களில் க்ருஷ்ணாவ தாரமே முடிவானது. கல்கியவதாரம் பவிஷ்யத்தென்கிருர்கள். அது வந்தபோது பார்த்துக்கொள்வோம். இதுகாறும்முடிந்துள்ள அவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரமே. திரு மங்கையாழ்வாரும் ஆழ்வார்களுக்குள் கடைப்பட்டவர். *பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசையையனருள்மாறன் சேரலர்கோன், துய்யபட்டநாதன் அன்பர்தாள்தாளி நற்பாணன் நங்குலியன், ஈதிவர்தோற்றத்து அடைவாயிங்கு* என்ற உபதேசரத்தினமாலிப் பாசுரமுங்காண்க. ஆக இருவரும் சரமாவதார பூதர் என்பதனால் ஸாம்யம் பெற்றனர்.

[12. சந்ருந்வம்ஸோந்படந்வாந்.] கண்ணபிரான் *தேனுகன் பிலம்பன் காளியென்னும் தீப்பப்புகளடங்கவுழக்கி* என்றும் *மலைபுரைதோள் மன்ன வரும் மாரதரும் மற்றும் பலர் குலைய, நூற்றுவரும் பட்டழிய* என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகைவர்களையெல்லாம் வேரோடு களைந்தொழிப்பதில் பேர் பெற்றவன். ஆழ்வாரும் *அருள்மாரி அரட்டமுக்கி அடையார் சீயம்* என்றும் *ஒன்றலர் தங்களை வெல்லு மாடல்மாவலவன் கலிகன்றி* என்றும் தாமே யருளிச் செய்தபடியே புறமதத்தவர்களாகிற பகைவர்களைக் களைந்தொழித்து இதனாலேயே பரகாலென்று பேர்பெற்றவர். ஆக இப்பன்னிரண்டு படிகளாலே கண்ண னுக்கும் கலியனுக்கும் ஒற்றுமை நிர்வஹிக்கப்பட்டதாயிற்று. ... .. *